

VJERA II. dio

Alan Vincent

Vjera – II. dio

Alan Vincent

Približno procijenjeno vrijeme za čitanje: 46 min

Sažetak: *Bog se ne budi ponedjeljkom izjutra govoreći: "Zašto sam to rekao? Kako ću to uopće učiniti?" Alan Vincent pokazuje nam Boga - savršenog vjernika, koji nam želi pokloniti svoju vjeru kao savršeni dar.*

Stihovi iz Pisma:

Izlazak 22:1, 4, Psalam 115:16, Izreke 6:30:31, Marko: 11:22, 1. Korinćanima 10:11; 1. Timoteju 5:17-18; Hebrejima 12:1; Jakovljeva 1:2; 1. Petrova 1:5-6

Vjera – II. Dio

Alan Vincent

U prethodnoj poruci o vjeri naslovljenoj Vjera I, spomenuo sam prvi izvor iz kojega primamo Božju riječ. Iako je glavni izvor očito Biblija, ipak sve što postaje Božjom riječju za vjeru se ne nalazi u Bibliji. Drugi izvor koji je puno teže definirati, ali koji je silan, je mogućnost da sami čujete Boga kako vam govori. Morate se, međutim, dobro uvjeriti da vam je to Bog govorio i da to nisu vaša vlastita umišljanja. Povremeno, u mome životu, u nekim vrlo značajnim trenucima, Bog mi je govorio. Dat ću vam primjer:

Prije nekoliko godina, po mom povratku iz Indije, vodio sam grupu crkava u Engleskoj. Tamo je bila mlada žena imenom Mandy. Imala je 24 godine, jednako kao i moja kći Rachel tada. Rodila je dijete. Kada je bebi bilo pet mjeseci, Mandy je oboljela od akutnog oblika Hodgkinsove bolesti, raka koji napada limfne žlijezde. Bolest je naglo uznapredovala. Vidjeli smo neka predivna iscijeljenja pa smo oformili neku vrstu grupe komandosa u molitvi za Mandyno iscijeljenje. Bio sam u toj grupi skupa s Mandynim suprugom, svojim zetom Gordonom i još jednom osobom. Zbilja smo se posvetili tome ali zbog određenih razloga imali smo poteškoća koje su nas spriječavale vidjeti pobjedu. Mandy je tragično preminula. Njezin me je muž nazvao i rekao mi: "Alane, nemam mir pri pomisli da moram pokopati Mandy. Osjećam da nas Bog vodi do granice. Bi li htio doći sa mnom i moliti se iznad Mandyna tijela da vidiš neće li je Bog podići iz mrtvih?"

Mandyno se tijelo nalazilo u jednoj od većih londonskih bolnica tako da to nije bilo lako izvesti. Kazao sam kako ću nazvati bolnicu, objasniti im što želimo učiniti i vidjeti kako će oni reagirati. Bili su vrlo uslužni pa su stavili Mandyno tijelo u privatnu kapelicu koja se nalazila u bolničkom krugu. Nas četvorica smo otišli tamo i proveli cijelo poslijepodne u molitvi. Bilo je to nevjerovatno iskustvo. Stvarno smo se jako trudili da to uspije. Bog je bio tako jako prisutan. Veličanstveno prisutan. Slavili smo i bili smo tako uzdignuti u svom duhu da se činilo najlakšom stvari na svijetu reći:

"Mandy, ustani!"

Rekao sam joj:

"Mandy, dođi i ustani u Isusovo ime!"

Ona to nije učinila ali mi je Bog progovorio tako jasno i tako jako. Zapravo, rekao je slijedeće:

"Ni sam ne znaš koliko blizu si došao. Neke stvari ćeš morati naučiti prije nego što budeš mogao vidjeti ovu vrstu pobjede. Želim da na ovo gledaš kao na skakača s motkom koji dodiruje prepreku i za samo jedan centimetar mu izmiče zlatna olimpijska medalja. Tako si blizu došao, ali postoje razlozi koje ti sada ne mogu objasniti zašto sam ovdje morao popusiti đavlu. Nije bila moja volja da Mady umre, bila je to đavlova zloća. Ali, stostruko ću ti nadoknaditi Mandyn život."

Čuo sam Boga da mi ovo govori. Ne postoje stihovi u Bibliji koji će vam to potvrditi ali sam ja čuo da je to Bog rekao. To je za mene bila apsolutna riječ

vjere. Dobio sam jamstvo za sto ljudi koje bi đavao u protivnom poubijao i, znao sam da ću ih vidjeti vraćene u život. Amen?

Nisam imao pojma da ću već za nekoliko mjeseci unovčiti prvu ratu toga čeka. Moja kći Rachel, koja je sama po sebi jedna predivna misija, upravo u to vrijeme priključila se Reinhardt u Bonnkeu. Ona i njezin muž organizirali su krusade u Africi. Sudjelovala je u krusadi u Harareu u Zimbabveu gdje su tjednima imali nevjerovatne svakodnevnne sastanke. Desetci vračeva i nadriječnika spašavali su se. Donijeli su sve svoje vračarske rekvizite do velike vatre posred naselja u kojem su živjeli. Sve su te stvari spaljivali subotom uvečer. Bubnjevi koje su koristili u svojim obredima iskotrljavali su se iz vatre ne htijući biti spaljeni. Morali su ih uguravati u vatru. Veliko se sotonsko djelovanje odvijalo te večeri. Izvan zgrade gdje su se sastajali bile su dvije široke ceste s glavnim križanjem. Vidljivost je bila savršena i sve je bilo u redu. No, upravo na tom križanju su se tada dogodila četiri ogromna sudara. To je bilo djelo demonske aktivnosti. U jednom od tih sudara nalazio se šef KGB-a te zemlje, ako to tako mogu nazvati - čelnik tajne policije u Zimbabveu. Vozio se s vladine zabave, mrtav pijan u pratnji policijskih vozila i zabio se u jednog od tih automobila koji je zastao kako bi skrenuo. Zabio se u to vozilom brzinom od pedeset milja na sat i lupio glavom o upravljač, dok su ljudi na stražnjem sjedalu bili ozbiljno ozlijeđeni. Rachel i Gordon otrčali su da pomognu oko sudara. Bli su prvi tamo. Otvorili su olupinu i kroz zadnja vrata izvadili dvoje ljudi. Pažljivo su ih položili na pločnik jer u Zimbabveu ne postoji služba hitne pomoći. Ako želite pomoći osobi nastradaloj u udesu, morate je sami smjestiti u auto i odvesti u bolnicu. Dok su pokušavali razvaliti prednja vrata gdje je ležao taj čovjek bez svijesti za volanom, vojni kamion od sedam tona (kojim je također upravljao pijani vozač) zabio se u te aute koji su već bili u prometnoj nezgodi i priklještiio moju kćer između dva vozila. Ta dva vozila su klizala 30 metara s njom pritisnutom između njih. Rachel je bila neopisivo jako ozlijeđena. Njezin muž, Gordon je također bio ozlijeđen, imao je ozlijede kralježnice a zdjelica mu je bila slomljena na pet mjesta. Bio je u groznom stanju. Pokupili su to dvoje ljudi i odvezli ih u bolnicu. Mogu si predočiti kako je to izgledalo. Reinhard me je nazvao i rekao za nesreću. Njegov je prvi izvještaj bio da su u stabilnom stanju iako su bili jako ozlijeđeni, ali činilo se da će sve biti u redu. Isplanirali smo otići tamo za nekoliko dana kako bismo bili s njima u Harareu. Uskoro je Reinhard ponovno nazvao i obavijestio nas:

“Rachel je pala u komu, bolje da dođeš što prije!”

Sjeo sam u avion deset minuta nakon tog poziva (sjećam se da sam pisao ček za avionsku kartu na krilu aviona). Bio je to jedini avion koji je letio direktno u Harare u narednih nekoliko dana. Let je bio noćni i dobro se sjećam kako sam sjedio i kako me je đavao napadao govoreći:

“Dok ti dođeš, ona će već biti mrtva.”

Tada sam se sjetio što mi je Bog rekao; sjetio sam se svog čeka. Rekao sam:

“O ne, ona neće biti mrtva. Ovo je broj jedan, prva rata za ono što si učinio Mandy. To je moj prvi zahtjev!”

Nisam znao da ću ovo iskoristiti za Rachelin život. Stigao sam u bolnicu oko sedam sati ujutro. Letjeli smo cijelu noć i onda odjurili do bolnice. Rachel je bila u dubokoj komi, ležala je danima u tom stanju. Imala je emboliju masti. Kroz zdrobljene kosti moždina je izašla u krvni tok i tako kružila njenim tijelom

dok joj skoro nije zaustavila srce. Tada joj je skoro blokirala pluća. Potom je glavnom arterijom došla do mozga gdje je zaustavila dotok krvi do mozga. Njezin je mozak bio bez krvi tri ili četiri dana! Liječnik, ruski stručnjak, mi je rekao:

“Ima pet posto šanse da preživi. Ali, čak i ako preživi mozak će joj biti toliko oštećen da je bolje da umre.”

Rekao sam mu:

“Ne. Bog mi je rekao da će ona živjeti i da će biti normalna.”

Tek smo se počeli moliti. Molili smo cijeli dan. Drugi su se također došli moliti, predivni ljudi poput Reinharda. Ne želim tvrditi da sam bio jedini posrednik. ali, kažem vam, ta je molitva bila stvorena za Rachel! Te večeri, oko 19,00, znači, 12 ili 16 sati kasnije, dobili smo prvi tračak odgovora. Počela se buditi iz duboke kome. Rekla je da je žedna i da joj je vruće i to je bio početak komuniciranja s njom. Do tog trena bio sam kranje iscrpljen da sam zaspao u stolici. Kad sam se probudio u pet sati ujutro ona je sjedila u krevetu! Bila je potpuno u redu, više nije bilo ni traga nikakvom oštećenju mozga ali je još uvijek imala grozne ozlijede po tijelu, noge su joj bile slomljene i izvrnute i udovi skraćeni. Užasan nered! Sve što želim reći je da se u naredne četiri godine odvijala cijela serija čudesa. Bog je produžio njezine noge do njihove normalne dužine i izravnao ih ondje gdje su bile izvrnute. Kad biste je sada vidjeli, vidjeli biste savršeno normalnu tridesetšestogodišnjakinju na kojoj se ne vidi ni traga ozljeda. Bog ju je u potpunosti obnovio. Tijekom nekoliko slijedećih godina u crkvi koju sam vodio u Watfordu, imali smo sedam ili osam ljudi kojima je bio dijagnosticiran rak i za njih nije bilo nade a, danas je svatko je od njih živ i iscijeljen. Nijednoga nismo izgubili! Amen?

To samo objašnjava kako možete čuti Božju riječ koja se ne nalazi u Bibliji. Ali ako ste čuli Boga da je izgovara tada možete unovčiti čekove vjere na osnovi te riječi. Amen? Biblija je, dakle glavni izvor, ali nije i jedini. Važno je da ste sigurni da ste čuli Boga i da to nisu samo vaše želje.

Pogledajmo poslanicu 1.Timoteju, 6. poglavlje. Htio bih nastaviti slijedećom rečenicom. Sjetite se druge zapovijedi koju sam vam spomenuo u prvom dijelu ove serije (Vjera I). Riječ je o:

“Postigni vječni život u koji si pozvan i za koji si dao lijepo priznanje pred mnogim svjedocima.”

Ovo je izvor vjere. Morate razumijeti da postoji jedna jedina osoba koja ima sposobnost vjerovati i kretati se u pravoj vjeri, a to je Bog. Potpuno je izvan ljudske mogućnosti i izvan ljudske prirode doći k vjeri. Ako to ne prepoznajete, možete provesti cijeli život boreći se da dođete do vjere a odgovor je: ne možete je dobiti. Jedini način da postanete muškarac ili žena vjere je da da primite vjeru od Boga. Zato Pavao kaže Timoteju:

“Timoteju, postigni vječni život u koji si pozvan.”

U samom Božjem životu teku, kako bismo nazvali, geni vjere, kromosomi vjere. U Božjoj krvi nalazi se vjera. On ne može ne vjerovati. U Njegovoj naravi nalazi se vjerovanje. Bog se nikada ne budi u ponedjeljak ujutro govoreći:

“Oh, nebesa! Pa zašto sam to rekao? Kako ću ja to uopće izvesti?”

Bog nikada ne gaji sumnju da će ijedna riječ koju On izgovori propasti. Amen? Bog ima savršenu vjeru što se tiče Njegove riječi. Božji život odzvanja

tom savršenom vjerom. Bog vjeruje svojoj riječi. Nikada u nju ne sumnja. On se potpuno pouzdaje da svaka riječ koju je izgovorio, je izvediva i u ovom materijalnom svijetu vremena i prostora a ne samo u duhovnom svijetu. On to može ostvariti u na zemlji. Amen? On zna da to može. Uopće ne sumnja. Potpuno je siguran u to. Bog živi po vjeri. To je sama Božja narav. Upravo zato, da biste bili spojivi s Bogom i da biste ugodili Bogu, morate živjeti životom vjere. Ako ne živite u vjeri, vi i Bog postajete nespojivi. Bog ne podnosi nevjeru. Ne samo da mu se ona ne sviđa, on je uopće ne može smisliti! Ako čitate Evanđelja vidjet ćete da je jedino što je ikada moglo razljutiti Isusa bila nevjera. Slažete li se s time? Jedini razlog kojega on pripisuje neuspjehu je nevjera i jedini razlog zašto nešto nismo vidjeli nešto što se trebalo dogoditi je nevjera. Postoji samo jedan izgovor, jedno riješenje i jedan jedini razlog: vi jednostavno niste imali vjeru u svezi s tim! Amen? Ako dohvatite Božji život, ako vas Božji život preplavi i Njegov život postane vaš život i ako su sila i energija vašeg života istinski vječni život živoga Boga, Bog dolazi i ispunjava vas sve više svojim životom a vjera tada dolazi kao dio aranžmana. Jedini način da se dođe ka vjeri je imati Božji život. Što ste više ispunjeni Božjim životom vidjet ćete da ćete sve više razmišljati poput Boga o njegovoj riječi i govoriti poput Boga o Njegovoj riječi. Vidjet ćete da je to sila Božjeg vječnog života koja dovodi vas i mene ka vjeri. Zato Pavao kaže Timoteju:

“Timoteju, postigni Božji vječni život!”

Zato Pavao kaže:

“*Bij plemenitu bitku vjere!*”

“Kako?”

“*Postigni vječni život u koji si pozvan!*”

Božji je život automatski život najvećeg vjernika koji je ikada postojao i koji će ikada postojati. Ako postignete život, postići ćete i vjeru. Amen?

Pogledajmo Markovo evanđelje 11:22, jako važan stih. U prethodnom stihu, Petar je konstatirao da se smokvino drvo koje je Isus prokleo osušilo i uginulo. Petar je rekao:

“Gospodine! Smokva koju si prokleo osušila se!”

U 22. stihu Isus mu odgovara. Ovo je njegov odgovor, On kaže:

“*Imajte vjeru u Boga!*” - odvratila im Isus. (doslovni prijevod: “Imajte Božju vjeru”)

Ovo je, nažalost, grozan prijevod grčkog jezika. Ne znam zašto su to tako preveli. To je padežni oblik genitiv koji označava posjedovanje. Dopustite da vam objasnim primjerom: ako podignem Bibliju i kažem vam: “Ovo je Alanova Biblija” (genitiv). Uzmite Alanovu Bibliju.”

Što biste učinili? Posegnuli i uzeli je. O tome se ovdje govori. Isus im ne prijati:

“Vjerujte u Boga inače...”, što znači da bi morali pokušati i sakupiti vjeru vlastitim snagama. Rekao je:

“Ne, Bog je savršeni vjernik. On već ima savršenu vjeru. Zašto i vi to nemate kada vam je On daje kao besplatan poklon. Tada, kao ishod te vjere, moći ćete reći ovoj planini, ovoj smokvi i u svom srcu ne sumnjajući i vjerujući da to već imate - tada će se to sigurno i dogoditi.”

Ključ svega je postići Božju vjeru, odnosno dopustiti Bogu da stavi svoju vlastitu vjeru u vas vlastitim životom, sve dok ne postanete vjernik poput Boga. To je proces kojim dolazite do vjere. Ne možete to sami učiniti. Bog to radi za vas i voljan je to raditi. Ako dopustite Bogu da radi na vama, On će vas dovesti k vjeri. Bog živi po vjeri u svoju riječ i On vjeruje da će se ostvariti sve što kaže. Vjera znači vjerovati Božjoj riječi onako kako joj Bog vjeruje. Kada dođete do Božje vjere, Božja riječ u vašim ustima jednaka je onoj koja izlazi iz Božjih usta. Amen! Kako je Isus prokleo smokvino drvo da se ono osušilo? To se dogodilo zato što je On imao Božju vjeru. Bog ju je svom Sinu dao kao struju života. Isus kaže:

“Ja živim po Ocu. Otac je moj život. Ja imam vječni život; on jednostavno živi u meni i teče iz mene. Dio toga života je vjerovanje.”

To je Božja vlastita vjera koja čini da Božja riječ postane utjelovljena na Zemlji. Bog izgovara svoju riječ u područje Duha, ali Božja vjera je ta koja se, kroz ljude očituje na zemlji. Dakle, potreban je ljudski izvor na zemlji. Sotona se užasava prave vjere. Objasniti ću vam i zašto.

Bog je savršeno pravedan. Amen? Zbog Njegove savršene pravednosti postoje stvari koje On jednostavno ne može raditi. Ne zato što mu nedostaje sile nego zato što bi te stvari narušile Njegovu pravednost. Bog je prepustio ovaj svijet vladavini čovjeka. U 115. Psalmu, u 16. stihu piše:

Nebo je nebo Jahvino, a zemlju dade sinovima čovječjim.

Mi živimo u Božjoj volji kojom je on dao ljudima vlast na zemlji. Bog još uvijek nije zaključio tu razdiobu. Čovjek je svojom neposlušnošću i pobunom donio kraljevstvo tame na zemlju otvaranjem svoga života i svoje volje sotoni. Većina ljudi toga nije svjesna. Misle da im je dobro dok sami sebi udovoljavaju ali su oni u stvari pod silom i vlasti Sotone. U Efežanima 2:1-4, piše kako je čovjek svojom pobunom otvorio vrata đavlu da uspostavi svoje kraljevstvo ovdje na zemlji. Sotona je jedino mogao raditi kroz ljude zato što zemlja pripada ljudima. Amen? Prema tome, sotona ima kraljevstvo na zemlji zato što su mu ga ljudi dali i neprekidno mu ga daju. Đavao je popuno ovisan o ljudima u pogledu nastavka svoga kraljevstva na zemlji.

Prije mnogo godina, pitao sam Boga zašto jednostavno nije izbrisao đavla sa lica zemlje. To bi značilo da bi se ljudi mogli mnogo lakše spašavati. Ja bih to učinio da sam ja Bog! Bio je bio dovoljno milostiv da mi objasni kako je to zapravo glupo. Rekao je:

“Pa naravno, u mojoj silnoj moći mogao bih izbrisati đavla s lica zemlje bilo kada. Ali, upamti sljedeće: onoga dana kada dovedem sotonu krajnjemu sudu, moja će mi pravednost nalagati da u isto vrijeme podvrgnem i čovječanstvo sudu. Ne mogu vječno osuditi đavla a da ne osudim i čovjeka. Ne želim da ljudi propadnu nego da se spase. Za sada, toleriram sotonino djelovanje na zemlji što ne znači da mi se ono i sviđa. Dok vrijeme razdiobe vlasti traje, muškarcima i ženama moguće je da se spase. Jednom, kada zaključim tu razdiobu čovjekove vlasti to će značiti kraj spasenja ljudima, a ja još nisam spreman zatvoriti ta vrata prilike. Iako toleriram sotonino djelovanje ne znači da mi se sviđa. Ja jesam svemogućí Bog i ništa mi nije nemoguće, zbog svoje se pravednosti moram ograničiti na rad kroz ljude. Ako mi čovjek zavapi, mogu mu odgovoriti. Ako čovjek drži moju riječi kroz vjeru tada mogu

osloboditi svoju silu da ispunim tu riječ, ali mora postojati vjera u čovjeku koja ide u korak s mojom silom da se moja djela očituju na zemlji.” Amen?

Ako želite vidjeti Božja djela u svom životu, u vašoj službi i u vašem gradu mora postojati ljudska vjera koja stremi ka Bogu a Bog, silom svoje riječi očituje te riječi na zemlji. No, mora biti uključen ljudski kanal vjere kroz kojega će se ta riječ materijalizirati ovdje na zemlji. Baš zato, iako je Bog velike stvari govorio kroz svoje proroke, potrebni su ljudi koji će se moliti kako bi se ta riječ očitovala ovdje na zemlji. Izvrstan primjer toga je naravno, prorok Danijel. On je čitao Pismo. Jeremija je prorokovao i Izaija je prorokovao da će nakon sedamdeset godina Bog izvesti svoj narod iz zarobljenštva i obnoviti ih u vlastitoj zemlji. Danijel se morao moliti više od 50 godina da bi se to moglo ostvariti. Da Bog nije imao Danijela koji se molio, tada se njegova riječ ne bi mogla ispuniti na zemlji. Kada počnete ovo poimati, onda će biti jasno koliko je važno da dođemo do molitve vjere! Mi smo kanal kroz kojega Bog očituje svoju riječ na zemlji. To je razlog zašto neprekidno nalazimo kako Bog zaziva u Pismu:

“Tražim čovjeka! Zemlja je pokrivena tamom i pokvarenošću, tražim čovjeka! Gdje je čovjek koji će stajati u praznini i zaklinjati me. Ako će on moliti molitvu vjere to će me osloboditi da dođem u svojoj silnoj moći i isjeram đavla van, ne svojom suverenom moći nego kroz ljudski kanal interveniram u čovjekovo djelovanje. Ako želite vidjeti vašu zemlju kako se mijenja, ljudi će se morati moliti i držati se Božje riječi a kroz čovjeka će se očitovati Božju riječ na zemlji. Mislím, pritom na ljudska bića koja imaju vjeru. Sve je to neophodno kako bi se uništio đavao, njegovo kraljevstvo, njegova djela. To je Bog već rekao. Slažete li se sa mnom? Ne postoji ništa što Bog mora reći, sve je već izgovoreno. Ali, da bi se postiglo nešto što je Bog već rekao, potreban je čovjek. Ljudi koji će reći Bogu:

“Bože, želimo da se to i to očituje u našem gradu, u naše doba, u Isusovo moćno ime.”

Kažem vam, Bog voli odgovarati na takve molitve. Đavao ne može spriječiti Boga da govori. To je nemoguće. No, ako uspije spriječiti čovjeka da vjeruje tada on spriječava očitovanje Božje riječi. Đavao ne može napasti Boga, ne može ga ušutkati i ne može zaustaviti Božju riječ jer je ona u većini slučajeva ionako već izgovorena. Ali đavao nastoji spriječiti ljude da vjeruju zato što je to jedini način da spriječi očitovanje Božje riječi na zemlji. Kroz nevjeru ljudi, đavo može djelotvorno osujetiti Božju riječ. To je očajničko đavlovo djelovanje i to je ono što on pokušava neprekidno. Zato đavao napada vjeru. On se užasava vjere koja pokreće riječ Božju da se očituje na zemlji. Zato se to naziva bitka vjere, jer je to bitka koja je okružena vjerom. Ako đavao proizvodi nevjeru u Božjem narodu tada se Božja riječ ne može očitovati i Božja djela se ne mogu izvršavati. Bog, stoga što je pravedan, je onemogućen nevjerom svoga naroda. Zato je navjera tako ozbiljna stvar za Boga. Ona zaustavlja djelotvornu Božju riječ; stvari koje bi inače uništile sotonska djela. Zato se sotona užasava istinske vjere. Vjerom kršćana svaka se Božja riječ uspostavlja na zemlji. Moramo zadržati našu vjeru čak i ako ne dobijemo ono za što smo vjerovali. Sotoni je dopušteno da nas kuša. Bog je savršeno pravedan i ako se đavao mora podložiti svakoj Božjoj riječi kroz ljudsku vjeru, onda on ima pravo izazivati i vjeru. Bog mora dopustiti kršćanima da budu kušani kako bi ustanovio je li je njihova vjera istinska. Nije Bog onaj koji vas

kuša nego vas đavao izaziva a Bog mu daje pravednu priliku da iskuša stvarnost vjere. No, igra koju đavao igra je opasna, jer ako vi zadržite svoju vjeru on mora teško platiti. Međutim, ako on uspije ukrasti vašu vjeru, tada može poništiti učinak Riječi koja bi se inače očitovala kroz vas. Dakle, što đavao radi? Napada. Napada naš novac, naše zdravlje, naša materijalna dobra, naše posjede i naše veze. On će razderati sponu između muža i žene, on će odvojiti djecu i roditelje, on će rasturiti crkveno vodstvo. On napada, napada i napada, pokušava rastrgati a kao rezultat toga pojavljuje se razočaranje i nevjera što onda poništava učinak koji bi imala ta osoba. Ponekad je đavlu dopušteno da ukrade ono za što vjerujete i to jeste uistinu ozbiljna kušnja. No, ako ikada želite doći na bilo koju razinu vjerovanja, tada morate preživjeti ovu vrstu napada. Ne poznajem nikoga tko se kreće u vjeri a da nije prošao ovo iskustvo, a i sam sam se suočio s time: vjerujete za nešto što znate da vam je Bog dao – i to vam bude ukradeno i ne možete vidjeti njegovo očitovanje u ovom životu.

Predočite si da idete kupiti lijep komad zemlje ili možda lijepu kuću i odlučili ste platiti to gotovinom. Štedjeli ste taj novac i čovjek vam odluči prodati kuću. Kada ste smogli sveukupni iznos, pripremite se kupiti posjed. Međutim, pojavi se netko tko ponudi više. Prodavač zanemari vaš dogovor i odluči prodati onome koji nudi više. Vi ste gorko razočarani. Baš kad ste se spremili platiti, prodavač proda posjed nekome drugome i time ste vi izgubili objekt za kojega ste tliko štedjeli i svu tu energiju koju ste uložili u novi posjed kojeg ste tražili. Što biste učinili? Bi li itko tko je zdrave glave otišao u banku i rekao:

“Gledajte, uštedjeli smo 123.000 dolara, ali sad su nam uzeli tu kuću. Bilo nam je potrebno samo 130 000 dolara, skoro pa da smo ju kupili kad se pojavio taj drugi čovjek koji nam je ukrao tu kuću ispred nosa. Sada samo želimo sav naš novac koji je u banci.”

Domognete se vaših 123 000 dolara, bacite ih na pod, uzmete šibice pa ih zapalite. Ne biste li bili ludi da to napravite?

“Pa budući da ne možemo kupiti kuću za koju smo štedjeli sada možemo samo zapaliti novac!”

Bili biste ludi kad biste to napravili, ali to je upravo ono što ljudi rade u duhu. Mole se, biju plemenitu bitku vjere i skoro dođu do cilja kad se pojavi đavao kojemu je dopušteno ih kuša oduzimanjem onoga za što ste vjerovali. Ne gubite vjeru čak ni kada izgubite ono za što ste vjerovali. Morate to naučiti. Iako ste izgubili kuću jer prodavatelj nije poštivao ugovor on će vam morati platiti punu cijenu kupovne vrijednosti kuće. Odete na sud i on vam mora platiti 130 000 dolara kompenzacije. Što tada imate? Imate 250 000 dolara! Možete kupiti bolju kuću! Amen! Ali morate zadržati svoju vjeru i morate otići na sud. Morate naučiti kako otići na sud u duhovnom svijetu i biti te pravne bitke i osvojiti kompenzaciju na koju imate pravo. Ne govorite: “Oh, pa moljenje za to je bilo samo gubljenje vremena!”

Zadržite vjeru, idite na sud po kompenzaciju pa ćete uvećati kupovnu moć i kupiti nešto još bolje. Ovo je jako važno načelo. Ako ste ikada posegnuli u vjeri za iscijeljenjem nekih ljudi ili za njihovim spasenjem, ili za rješavanjem materijalnog stanja, morali ste proći gorka razočaranja jer ste izgubili ono za što ste vjerovali, iako vam je Bog jasno rekao da vam pripada. To je najozbiljniji test da se vidi što ćete učiniti. Ako zadržite vjeru, možete kupiti nešto veće s onim što ste skupili u vjeri i dobit ćete punu kompenzaciju onoga

što vam je đavao uzeo. Otvara vam se mogućnost kupiti veće i puno bolje. Pokazat ću vam puno stihova koji o tome govore. Važno je ne izgubiti vjeru dok ona prolazi test. Ako izgubite vjeru tada postajete neškodljivi, ako zadržite vjeru tada vam đavao mora dati naknadu. Ali, morate otići na sud; morate naučiti kako otići na sud.

Vratimo se načelu nadoknade. Ako možete to pojmiti, to je upravo to što plemenitu bitku vjere čini veoma zabavnom. Ako to nikada niste vidjeli tada vam plemenita bitka vjere postaje samo jad jer gubite i ne znate tražiti punu naknadu s kojom postajete bogatiji nego prije. Ako i zaboravite sve ostalo, sjetite se ovoga.

Vjerujete li da je đavao lopov? Da? Pa zašto se onda čudite ako vas opljačka? To je njegova narav. Đavao će vas opljačkati a Bog će to dopustiti, samo morate zadržati vjeru i naučiti kako tražiti svoja prava kroz zakone naknade.

Sve u Starom Zavjetu napisano je nama za usmjerenje. U 1. poslanici Korinćanima 10:11 piše slijedeće:

Sve se to njima dogodilo da bude za primjer, a napisano je za opomenu nama kojima je zapalo da živimo u poslijenim vremenima.

Stari zavjet oslikava načela koja se još više primjenjuju u Novome zavjetu. Isus je rekao da ni jedna kovrčica iz zakona neće biti ispuštena. Svrha je Novog Zavjeta da nadiđe zakon na svaki mogući način. Što god da je načelo u Starome zavjetu postaje silno istinito u Novom zavjetu. Nismo vezani legalnošću ili ceremonijama Staroga zavjeta. Načelo je vječna istina koja je dio Božjeg srca. Jedno od načela Staroga zavjeta je slijedeće:

Lopovi moraju platiti! Bog propisuje određene odredbe koje se tiču lopova i njihova plaćanja. Pogledajmo knjigu Izlaska 22:1:

Tko ukrade goveče ili marvinče od sitne stoke, pa bilo da ga zakolje, bilo da ga proda, onda za jedno goveče neka se vrati petero goveda, a za malo marvinče četvero marvinčadi.

Dopustite da vas upitam na način Staroga zavjeta: "Što je to goveče?" Morate naučiti čitati vaš Stari zavjet aleorijski da biste razumjeli o čemu Bog govori. Otvorite 1. poslanicu Korinćanima 9. poglavlje, od 7. stiha:

Kada tko vojuje o svom trošku? Tko sadi vinograd, a ne uživa njegov rod? Tko pase stado, a mljeka od stada ne pije? Zar ovo tvrdim samo po ljudsku? Ne kaže li ovo i zakon?

Pavao kaže da autoritet zakona ima ovdje nešto za reći. Stihovi 9 do 11.

Uistinu, u Mojsijevom Zakonu stoji pisano: "Ne zavezuju usta volu koji vrše!" Zar se Bog brine za volove? Ili bez sumnje to govori radi nas? Da, to je za nas napisano jer treba da orač s nadom ore ida vršilac s nadom ore da će dobiti od žetve.

Ako smo mi vama sijali duhovna dobra, zar je nešto veliko ako požanjemo vaša zemaljska dobra?

Što nas Pavao ovdje poučava? Netko to radi u Božjoj službi u stanju je požnjeti nagrade svoje službe. Amen? Taj čovjek koji je radio u službi je poput goveda u Starom Zavjetu koji vrše zrnje i koji ima pravo jesti plod onoga što vrše. Bog ne stavlja u prvi plan goveda, On se brine za one koji su u punoj službi, one koji rade za riječ i podučavaju je. Tko je govedo? Ne svi od vas. To je netko u punovremenoj Božjoj službi. Amen?
Otvorimo 1. poslanicu Timoteju 5:17:

Starješine koje dobro upravljaju, osobito one koji se bave propovijedanjem i poukom, treba smatrati dostojnima dvostruke časti.

U grčkom jeziku ovdje doslovno stoji *dvostruka plaća*. Riječ *čast* znači financijsku vrijednost - način na koji vrednujete. U latinskoj verziji ovdje piše "vrijednima dvostrukog honorara". Uče nas da bi oni koji rade u službi podučavanja trebali biti smatrani vrijednima dvostruke časti. U slijedećem stihu se nastavlja:

Pismo, naime, veli: "Ne zavezuju usta volu koji vrše.", i još: "Radnik zaslužuje svoju plaću."

Vidite li kako je ovo usklađeno sa Novim Zavjetom? Vratimo se u knjigu Postanka, 22. poglavlje. Sotona dolazi i napada crkvu, nadarena služba u crkvi biva zavarana od strane đavla koji ukrade od crkve nekoliko ljudi i započinje novu. To se neprestano događa u Americi. Tko je uzrokovao taj razdor? Tko je onaj koji pljačka? Sotona je to napravio! Ako ste vi u crkvi gdje jedna takva osoba biva ukradena od vas i ako ta osoba uz to sa sobom povede i pedeset ljudi te započne novu službu, što ćete učiniti? Tugujete li slomljena srca, ili ste obeshrabreni ili u sumnji? Ne! Zadržavate vjeru! Kažete: "Gospodine, tražim punu naknadu."

Za svako govedo koje je ukradeno, koliko goveda imate pravo tražiti za naknadu? Pet! Tada kažete Gospodinu:

"Đavao je rasturio jednu predivnu službu koju smo imali i mi tražimo pet natrag u Isusovo ime."

Ako počnete natjeravati đala da plati onda on više nije tako oran da se vraća i opet vas napada. Što je ovca u terminologiji Novoga Zavjeta? To je vjernik. Amen? Ako vam đavao ukrade pedeset ovaca koliko smijete tražiti zauzvrat? Četverostruko od toga su dvije stotine ovaca. Ako usvojite ovo načelo tada se mijenja vaš pristup kušnjama. Iako ne možete zaustaviti napade, ako zadržite vjeru i ako se žalite sudu za naknadu štete, završit ćete bogatiji nakon napada nego što ste bili prije njega. No, morate zadržati vjeru i morate znati kako zahtijevati u duhovnom području vaše zakonsko pravo osim ako ne želite biti poraženi i pustiti đavlu da dobije bitku. U tom vam je slučaju on ukrao vašu vjeru, što je još gore nego da vam je ukrao ljude. Vidite li kako je to ustvari praktično? Živim već godinama na taj način i znam iz iskustva da to djeluje. Ne podučavam vas nikakvoj teoriji. U Izlasku 22:3 piše:

Nađe li se ukradeno živinče živo u njegovu vlasništvu- goveče, magare, ili koja glava sitne stoke- treba da ga plati dvostruko.

Ako sotona dolazi i gnjavi nekoga od vaših ljudi, ako mu ne uspije skroz ga odvesti i ako vi tu osobu uspijete vratiti nakon sotoninog maltretiranja, koliko sotona mora platiti? Dvostruko! Tako vi mate troje ljudi. Amen? Sam sam iskusio ove stvari. Ako pogledate Izreke 6:31 gdje piše:

Uhvaćen, on sedmerostruko vraća i plaća svim imanjem kuće svoje.

Možete li reći:

“Hej, pa to nije loše! Ako me đavao napadne i orobi, to nije kraj priče jer imam vjeru!”

To je početak nadoknade. Kad to počnete uviđati cijeli se vaš pogled na kušnje počinje mijenjati, iako je to još uvijek teško i bolno, znate da ćete dobiti punu naknadu i da ćete na kraju biti bogatiji nego što ste bili prije napada. To jest, ako zadržite vjeru i ako se žalite sudu za naknadu štete. Ponovno u Izrekama, 6:30-31 čitamo:

Ne sramote li lupeža, sve ako je krao da gladan utoli glad: uhvaćen, on sedmerostruko vraća i plaća svim imanjem kuće svoje.

Ako đavao krade vaš materijalni posjed a vi ste pravedni jer ste se držali zakona davanja desetka i dobrovoljnih priloga - tada đavao nema nikako pravo na vas, no još vas uvijek pljačka- koje pravo tada imate vi na đavla? Sedmerostruko! Ja uvijek tražim sedmerostruko! Jednom sam prijetio đavlu, kada sam slao Johna Babua u Indiju, nešto novca i čekovi su bili ukradeni iz Indijskog bankovnog sistema koji je prilično normalan. Taj nam je novac bio potreban brzo, pa sam rekao đavlu:

“Đavle, ja znam zakon. Ako mi ne pošalješ taj novac sada odmah, morat ćeš mi platiti sedmerostruku naknadu i štoviše: želim zaustaviti općinu (općina nas je pokušavala zaustaviti da ne sagradimo crkvu). Ali, ako oslobodiš novac ovoga trenutka, još uvijek ćeš morati platiti dvostruku naknadu.”

Trebali smo 30 000 dolara da završimo zgradu. Molio sam se za novac. Ne volim slati pisma u kojima preklinjem za novac, radije se molim Bogu a on mi šalje novac. Živim na taj način već skoro četrdeset godina. Trebalo nam je 30 000 dolara i ja sam se molio za taj novac. Neka gospođa u Škotskoj koja je bila na jednom od naših sastanaka (nisam nikada izravno razgovarao s njom), dok se molila čula je da joj Bog govori:

“Pošalji 10 000 dolara Alanu Vincentu!”

Poslala mi je tih 10 000 dolara. Novac je stigao za dva dana. Znao sam za što je to bilo, ali na njemu je pisalo: za Alana Vincenta.

Mogao sam kupiti auto i to ne bi bilo protuzakonito, no znao sam zašto mi je Bog poslao taj novac. Bilo bi to nemoralno u duhovnom svijetu. Shvaćate li vi to? Ako želite da Bog ispuni vaše molitve, vi morate biti apsolutno pravedni u vašem odnosu s Bogom. Nije dovoljno samo zadovoljiti porez na prihod, morate zadovoljiti Boga. Njegovi su standardi puno ozbiljniji. 10 000 dolara su stigli, ja sam ih brzo poslao u Indiju a onda ih je netko ukrao. Bio sam bijesan. Obično se ne obraćam đavlu, ali ovaj put jesam. Rekao sam mu:

“Đavle, pošalji taj novac natrag u Isusovo ime. Kada se taj novac vrati, ti ćeš platiti dvostruko. Ako odmah ne platiš tada tražim potpuno oslobođenje od

općinskih ograničenja i štoviše, morat ćeš platiti sedmerostruko. Možeš birati: dvostruko sada ili sedmerostruko kasnije.”

U roku od dva dana kradljivac je bio uhvaćen i novac vraćen. Tri ili četiri dana kasnije dobio sam ček na 20 000 dolara! Haleluja! Da mi đavao nije ukrao tih 20 000 dolara nedostajalo bi nam 20 000 dolara da dovršimo zgradu. Đavao nam je u stvari pomogao da dovršimo zgradu. Sviđa mi se to! Da nisam poznavao zakon naknade samo bih jadikovao i tugovao i bio bih pun nevjere. Ali, budući da sam znao sve o ovome zakonu, mogao sam zadržati svoju vjeru i mogao sam se žaliti sudu da dobijem odštetu. Na kraju sam imao 30 000 dolara koji su nam bili potrebni da dovršimo zgradu. Đavao je zapravo platio za crkvu, što je bar kako je mislim - urnebesno! To mijenja vaš stav prema kušnjama. Morate se upustiti u ovo jer stvarno djeluje! Dat ću vam još stihova koji podupiru ovu temu. Autori Novoga Zavjeta poznavali su ovaj zakon. Pogledajmo Jakovljevu poslanicu 1:2

Smatrajte potpunom radošću, braćo moja, kad upadnete u razne kušnje,

U grčkom jeziku doslovno piše:

“Braćo, budite ljudi od sreće kad ste u svakovrsnim kušnjama.”

Mi bismo pomislili:

“Što nije u redu s ovim tipom, je li lud?”

To je Jakov, pastor prve crkve u Jeruzalemu, prvi pasor s pastorskim iskustvom koji piše ove smjernice iz vlastitog iskustva. On kaže:

*“Gledajte, kad ste u raznim kušnjama, istinski se razveselite jer su vam poznate određene stvari. Ako vam te stvari nisu poznate, tada je očigledno da vam kušnje predstavljaju samo jad i očaj. Znauci da testiranje vjere proizvodi izdržljivost. Grčka riječ za izdržljivost je *hupomone*, što znači dugoročnu i veselu izdržljivost. Nije dovoljno da samo izdržite, već morate biti sretni zbog toga.*

“Smatrajte to srećom, budite ljudi od radosti kada padnete u razne kušnje znajući da iz toga proizlazi strpljenje i radosna, dugoročna izdržljivost. Neka izdržljivost - to strpljenje učini svoj savršeni posao kako biste bli potpuni i savršeni i kako vam ne bi ništa nedostajalo.”

Tako i vaša kušnja započinje određenim potrebama u vašem životu a vi na kraju ne ostajete opljačkani, već vam đavao mora platiti odštetu tako da imate ono što prije niste imali. Puno ste bogatiji nakon kušnje nego što ste bili prije nje. Što se dogodilo Jobu nakon što su njegove kušnje okončale? Dobio je dvostruko od svega. Amen? Ako zadržite vjeru.

Zamislite da dođem sa ogromnim deblom, 4x2 metra i udarim vašeg susjeda u glavu uz sve snage: BENG! Krv počne šikljati a on počne uzvikivati:

“O, haleluja!”

Pomislili biste:

“Ovaj mora da je lud!”

Glava mu odzvanja od boli, krv šiklja a on samo govori:

“O, haleluja, haleluja!”

On zna nešto što vi ne znate. Svaki put kad ga lupim po glav, moram mu staviti 20 000 dolara na račun. Zapanjujuće je kako on sada može izdržati velike kušnje. Opet ga lupim. BENG! On se raduje. Kaže:

“40 000 dolara, haleluja!”

Opet ga lupim: BENG!”

A on će:

“60 000 dolara sada!”

On gleda na sakupljanje odštete jer je vidio naknadu koja mu dolazi. To ne oduzima bolove i patnju ali veoma je zanimljivo vidjeti koliko patnje možemo izdržati kada znamo da nas čeka velika nagrada. Ako znate da đavao mora platiti naknadu, čak i onda kada vas napada, vi se osjećate jedno u duši i možda u tijelu ili čak u duhu, no izdržavate jer znate da Sotona mora platiti za to. Pa tako i na vašem licu sija osmjeh čak i kada ste u boli jer znate da vam on mora to nadoknaditi i da ćete na kraju biti potpuni i da vam ništa neće nedostajati.

Pogledajte 1. Petrovu poslanicu 1:5- 6. On zna isto to:

Vama, koje snaga Božja po vjeri čuva za spasenje što već stoji spremno da se objavi u posljednje vrijeme. Zato ćete klicati od radosti, iako se jedan čas-ako to mora biti- budete ožalostili raznim kušnjama,

Petar kaže:

“Iako se žalostite raznim kušnjama, vaša duša očajnički tuguje zbog nekih bolnih iskustava koja su vam se dogodila dok ste, istodobno, to ubrajali u radost.”

Kako možemo i jedno i drugo u isto vrijeme? Možete, ako vam je poznat ovaj zakon odštete kojemu vas podučavam. Vi se uvelike radujete iako ste nedugo prije tugovali. Možete reći đavlu:

“Platit ćeš za ovo. Ne bih ti bio u koži kada Bog donese posljednji sud i ti ćeš morati platiti tešku odštetu za sve što si radio i zbog toga što si napadao mene, pravednika. Nema osnove za tvoj napad. Ti si mi ukrao ono za što sam vjerovao a sada ćeš morati teško za to platiti, u Isusovo moćno ime!”

Tako se i ja radujem iako sam povrijeđen u isto vrijeme. Dok prolazim kroz kušnju ona je jednako bolna ali zbog radosti zbog ishoda u stanju sam je izdržati. U poslanici Hebrejima 12:1, piše:

(...) ustrajno trčimo na utakmici koja nam je unaprijed određena (...)

Isus je bio autor i začetnik naše vjere. Isus je trčao skroz do križa ubrajajući to u radost. Zbog radosti koja ga je očekivala, izdržao je križ unatoč stidu i sjeo s desne Bogu Zbog toga što je mogao vidjeti mnoštva vjernika koja će se spasiti. Mogao je vidjeti kako đavao gubi kontrolu nad ovim svijetom. Mogao je vidjeti cijelo sotonino kraljevstvo uništeno i razoreno. On je morao platiti punu odštetu za sve no što je napravio Isusu na križu. Izgledalo je kao da je đavao dao Isusu najužasnije, najmučnije iskustvo, što je u stvari i bilo tako, ali proces đavlovog izivljavanja bijesa na Isusu zapravo je bio osnova za odštetu koja će đavla stajati svega. Možete li to vidjeti? Isus je govorio:

“Puno ti hvala! Uzet ću cijeli svijet, uzet ću narode. Iako je ovaj križ nevjerovatno bolan, ja izdržavam križ zbog odštete i naknade na koju imam pravo i zadržavam svoju vjeru.”

Haleluja! Ako se čvrsto držite ovoga načela, kad sotona zna da vi znate ovo tada i on mijenja svoj stav također i stoga što tada sve postaje skuplje za

njega da bi nas nastavio pljačkati. Jednom kada ga natjerate da plati sve, napadi na vaš život znatno se smanjuju zato što mu postaje preskupo.

Zamislite čovjeka koji hoda ulicama New Yorka i kojega opljačkaju svakodnevno dok ide pješice na posao. Pljačkaši mu uzmu novčanik i kažu:

“Hej, ovaj tip je laka roba!”

No, ako on dođe slijedeći dan i ako je, na primjer, naučio karate, i ako uhvati jednog svog pljačkaša, nabije ga u zid i razbije mu lice- tada će ostali reći:

“Hej, ne diraj tog tipa, prebolno je!”

Ako mi krotko dopuštamo Sotoni da nas neprekidno pljačka, on će tako i nastaviti. Ako se počnemo boriti kroz vjeru, ako uložimo zakonsku žalbu za odštetu i provedemo presudu, đavo će tada reći:

“Neću više dirati tog tipa jer mi je to preskupo.”

Vidjet ćete da se zbog vaše vjere napadi smanjuju da bi se na kraju skroz prorijedili njegovi napadi jer mu je to preskupo. Ako mu samo dopustite da vas napada bez ikakvog otpora, tada će vam on pretvoriti život u patnju. Amen? Ako zadržimo vjeru imamo pravo na punu odštetu i uistinu je zabavno natjerati đavla da plati. Amen.